

DE CONSTITUTIONNEEL.

NIEUWE 'S GRAVENHAAGSCHE COURANT.

N°. 5.

Vrijdag 5 October.

1855.

Uitgever : C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Hoofd-Correspondenten : M. Schooneveld & Zoon, te Amsterdam.

Brieven franco aan het Bureau : Jan-Hendrikstraat, N°. 259, te 's Gravenhage.

Deze Courant verschijnt alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.
Abonnementsprijs voor 3/m. f 4.50; franco per post f 5.50.
Advertentiën van 1—6 regels f 1. Voor elke regel meer 15 cents; behalve 35 cents zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegelgeld daarvoor begrepen.

Wij gelooven niet aan de zaak, welke zoowel de *Haagsche Nieuwsbode* als wij voorstaan, dienst te doen, door met dat blad in een dagelijkschen strijd te treden, en zullen ons daarom in geene breedvoerige, althans in geene heftige beantwoording begeven van hetgeen de *Bode* in zijn nummer van gisteren meent te kunnen zeggen, ten opzichte van ons programma, dat hij toch reeds gelezen had, toen hij in zijn nummer van j. l. Dingsdag ons met «een lagchend gelaat» verwelkomde.

Wij kunnen onzen tijd en de weinige leading-artikelen, welke wij in de gelegenheid zijn te plaatsen, beter en nuttiger gebruiken, en zullen aan den gemeenschappelijken vijand, welchen de *Nieuwsbode* meer op het godsdienstig en wij meer op het staatkundig terrein bestrijden, het genoege van een dergelijken twist niet verschaffen. Wij verzoeken den *Bode* slechts, ons programma nog eens oplettend en in zijn geheel te lezen. Hij zal dan ontwaren, dat eene ijdele vrees of een al te opgewonden geest zijne pen bestuurd heeft. Ook ons volgend gedrag zal hem kunnen overtuigen, dat hetgeen wij zijn en willen, geene tegenwerking, en althans geene tegenspraak op dien toon, verdient.

Wij onderwerpen echter drie bedenkingen aan het oordeel van den *Bode*.

Vooreerst. Hij noemt de Grondwet een *norm*, waarnaar de algemeene belangen tijdelijk geregeld worden. Maar is het dan zoo geheel onjuist, in een programma, waarin men verklaart slechts algemeene trekken te willen opgeven, die *norm van regeling der algemeene belangen*, zoolang ze bestaat, den *hoeksteen van het Staatsgebouw* te noemen?

Ten tweede. Oranje en Nederland zijn één. De *Bode* kon weten, dat hij en wij omtrent dit beginsel niet verschillen. Hij heeft het uit ons programma kunnen lezen. Maar het geslacht van Oranje is in die Grondwet *als met onzen Staat vereenzelvd* aangenomen. Wij kunnen dus alles beamen, wat daaromtrent door den *Bode* wordt gezegd, zonder dat wij iets terug behoeven te nemen van onze uitdrukking, volgens welke die Grondwet, waaraan de Souvereiniteit van het Huis van Oranje ten grondslag ligt, de hoeksteen is van het Staatsgebouw.

Ten derde vragen wij, of men niet van meening kan zijn, dat eenige wetten niet geheel in den geest der Grondwet zijn vastgesteld, zonder in het algemeen te verlangen dat die wetten op eens geheel en al ter zijde zouden worden geschoven? De wet, zoo lang die bestaat, moet toch geëerbiedigd worden.

Wij ontvangen heden de oplossing van de belagchelike houding van het *Handelsblad*, die wij reeds gisteren in een enkel woord aanwezen.

De *Arnhemse Courant* van heden verklaart, dat zij het *Handelsblad* heeft te regt gewezen en ingelicht, nadat, tot hare bevreemding, het *Handelsblad* had durven verklaren: «dat de *Constitutioneel* zijnen naam waardig is en regt heeft, de ondersteuning van alle constitutionelen te verwachten.»

Nu is ook alles opgehelderd.

Het hoofdkwartier van het Thorbeckiaansche legertje is, uit noodzaak, van de residentie naar Arnhem overgebracht. Alle commando's gaan nu van de *Arnhemse Courant* uit. Zij heeft reeds dadelijk van het haar toevertrouwde gezag met klem gebruik gemaakt; het *Handelsblad* ferm op de vingers getikt, dat het de onvoorzigtigheid had begaan, om de *waarheid te zeggen*, zonder te bedenken, dat de *partij* daarvan niet gediend wil wezen.

En het *Handelsblad*, gedwee aan den leiband van den meester loopende, heeft zich zelve moeten opofferen en, tot straf zijner onvoorzigtigheid, zelf moeten verklaren, dat hij zijnen lezers *misleidt*, door een oordeel uit te spreken over iets, wat het naderhand bekend niet gelezen te hebben.

Wij roepen thans van onze zijde uit: *Waakt, Nederlanders!* Ziet wel toe, of hetgeen men u als een eigen, onafhankelijk oordeel opdringt, niet is de dagorder

van eene partijchap, welke zelfs voor de *waarheid* geen eerbied meer heeft.

Adres van Antwoord.

Over de discussiën in de Tweede Kamer, betrekkelijk het adres van Antwoord op de Troonrede, heeft de *Arnhemse Courant* dezer dagen een artikel geschreven, waarop wij met een enkel, algemeen woord wenschen terug te komen.

Gaarne erkennen wij, dat de oppositie, tegen de redactie der Commissie voor het adres gevoerd, over het algemeen eene gematigde was. Of zij daarom nuttig en doeltreffend, en voor de oppositie zelve heilzaam is geweest, meenen wij te mogen betwijfelen.

Oppositie is een noodzakelijk bestanddeel, behorende tot den constitutionelen regeringsvorm. Zonder oppositie mist de Regering den noodigen prikkel, dien zij behoeft: door oppositie wordt op gebreken en feilen, in den gang van het Staatsbestuur, opmerkzaam gemaakt, waarin dan eene goede Regering zelve het eerst verbetering tracht te brengen. Eene oppositie, steunende op innige overtuiging, met zorg al wat persoonlijk is vermijdende, enkel het algemeen belang op het oog houdende, en alzoo niet *tegen*, maar *met* de Regering naar hetzelfde doel strevende: eene zoodanige oppositie wordt door ons heilzaam en ook noodig gekurd. Wanneer de oppositie evenwel, ook daár waar zij geen vat heeft, aan haren geest van critiek tracht bot te vieren; waar zij dus de zaken aanvalt uit weêrzin tegen de personen, of waar zij tot eene schoolmeesterachtige vitlust afdaalt: daár houdt de oppositie op, een heilzaam element, ter bevordering van het gemeen overleg en van het algemeen belang te zijn; maar het wordt eene oppositie *quand même*; dan verlaagt zij de staatkundige partij tot eene *factie* en het algemeen belang houdt op, de werkelijke 'banier te zijn, waaronder zij strijdt.

Eene *gematigde* oppositie is, daarom, omdat zij gematigd is, nog niet altijd goed te keuren. Zij moet een *doel* hebben; heeft zij dat *niet*, dan wordt althans *de schijn* op haar geladen, dat, hoe gematigd de inkleeding ook geweest zij, men *gezocht* heeft naar eene aanleiding, om oppositie te maken.

Naar onze meening is dit dan ook het karakter geweest van de discussiën, welke, van de zijde der oppositie, over het adres van antwoord in de Tweede Kamer zijn gevoerd.

De *Arnhemse Courant* verklaart zelve, dat men, in de gegeven omstandigheden, niet anders dan een weêrklank op de Troonrede kon verwachten. Zij erkent, dat de zinsneden der Troonrede, door de Commissie voor het adres, op den voet gevolgd en schier woordelijk omgezet waren; maar te gelijkertijd verklaart zij, dat de Commissie niet gelukkig was geweest in het «aanslaan van eenen waardigen loon». Wil dat niet zeggen, dat ook *in de rede des Konings* een waardige toon werd gemist?

Wanneer wij nagaan alle opmerkingen, die tegen het concept-adres zijn gemaakt, dan komen wij tot de overtuiging, dat werkelijk, zoo er geene neven-bedoelingen bestonden, de oppositie enkel aan haar lust tot vitten den vrijen teugel heeft gelaten.

De *Arnhemse Courant* erkent, dat er tot eene eigenlijke oppositie tegen het ontwerp van antwoord geene aanleiding bestond. Ei lieve, waarom dan, wanneer toch de Troonrede op den voet was gevolgd, den kostbaren tijd verspild met het houden van zoo vele redevoeringen, waaruit niemand iets zal kunnen ontleenen, hetgeen bevorderlijk was aan het algemeen belang? De woordenzijferij, waarop de oppositie zich met studie had toegelegd, had geenerlei nut; terwijl van den anderen kant deze, voor haar zelve, meer *kwaad* dan *goeds* heeft gedaan.

En inderdaad, of men verklaart, dat onder de woorden «bloei der kolonien» verstaan wordt de stoffelijke

en zedelijke welvaart, dan wel of men zulks met even zoo vele woorden erkent: wij kunnen daarvan het verschil niet inzien. Of men verklaart eene wet te moeten te zien, die tot afschaffing van slavernij zal kunnen leiden, dan wel eene wet tot afschaffing van slavernij, het is ons duister wat het eene *meer* zegt dan het andere.

De aanmerking van den heer THORBECKE, om, door middel van het adres, de gemcente-besturen aan te sporen tot afschaffing van den accijns op het gemaal, zou, naar onze meening, indien daaraan gevolg gegeven ware, eene inbreuk hebben gemaakt op de, door de Grondwet erkende, zelfstandigheid der gemeenten. Wij kunnen met de *Arnhemse Courant* niet inzien, dat eene zoodanige aansporing belangstelling betoond zou hebben in den algemeenen druk der mindere klassen. Aan die belangstelling zal wel niemand twijfelen; en daar de Troonrede van dezen druk *niet* had gewaagd, zou men, door, onder bescherming van dit argument, eene dergelijke aansporing in de Troonrede in te lassen, inderdaad de blaam op de Regering hebben geworpen, als of zij in dien druk de noodige belangstelling niet stilde. De kracht, waarmede zij, zelfs tegen vele harer vrienden, de afschaffing van den accijns op het gemaal heeft tot stand gebracht, bewijst, dat eene zoodanige blaam ten eenen male onverdiend zou geweest zijn.

Eindelijk hebben wij nog ééne opmerking en één amendement van den heer THORBECKE te bespreken. Wij laten ons volstrekt niet in met de opmerkingen, door sommige dagbladen omtrent de bedoeling, die den heer THORBECKE bezielde, gemaakt. Maar wij vragen in gemoede, of de heer THORBECKE zelf tot die opmerkingen niet aanleiding heeft gegeven? Zijne aanmerking en zijn amendement, beiden betroffen zinsneden, waarin de Koning naar verdienste werd vooropgezet. Indien hij niet wenschte den krachtigen indruk te verzwakken, dien de erkenning der Kamer van 's Konings edele handelingen, tijdens de jongste water-ramp, moest te weeg brengen: welk doel had *dan* zijn wensch, om de aandacht ook op de werken voor den waterstaat te vestigen?

Het amendement van den heer THORBECKE betrefte de laatste zinsnede: «Wij verzekeren gaarne, dat wij «zullen trachten te beantwoorden aan hetgeen Uwe «Majesteit en het Vaderland regt hebben van Ons te «verwachten». De *Arnhemse Courant* noemt die zinsnede eene *ongelukkige*. De heer THORBECKE, zegt zij, heeft willen verhoeden, dat de Kamer aflegge eene zoodanige *min voegzame belofte van goed gedrag*. Wij zien niet in, waarin die onvoegzaamheid is gelegen. Wanneer de Koning verwacht, «goede vruchten van het gemeen overleg tusschen Hem en de Staten-Generaal»: heeft de Koning dan niet met regt eene verwachting uitgesproken, waarvan Hij de verwezentlijking mogt te gemoet zien? En is het dan *onvoegzaam*, wanneer de Vertegenwoordiging antwoordt, dat hetgeen de Koning en het Vaderland beiden van haar verwachten, door haar zal worden vervuld?

De heer THORBECKE heeft die uitdrukking niet willen qualificeren; hij heeft niet willen zeggen in welk een mond zij, beter dan in dien van de Vergadering, zou passen. Wat was daarvan de bedoeling? Wij vragen het aan de *Arnhemse Courant*, die nu is geworden de tolk van de partij, die den heer THORBECKE als haar hoofd erkent. Wij voor ons zien in het amendement slechts eene nieuwe bijdrage tot de bekende vitlust en zucht tot afkeuring van al hetgeen niet van hem zelve afkomstig is; en, indien de bedoeling van den heer THORBECKE is miskend geworden, hij zelf draagt er de schuld van.

Oppositie in het belang van het algemeen vindt haren steun in de Natie zelve; kleingeestige tegenstribbeling en oppositie *quand même* straffen zich zelve. Men lacht om den strijd en neemt geenerlei notitie van de strijders.

(Overgenomen uit de *Utrechtsche Courant*.)

Het is wellicht niet geheel van belang ontbloeit, de houding na te gaan, die bij het begin der tegenwoordige zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal door de zich bij uitstek noemende constitutionelen aangenomen is, vooral daar het eene partij geldt, die wederom getoond heeft bij het opmaken van een drietal voor het voorzitterschap, dat zij aaneengesloten één hoofd erkent en een mot d'ordre volgt.

Deze houding nu was over het algemeen nog al gematigd. Bij het behandelen toch van het adres van antwoord op de troonrede heeft men zich in het algemeen met het beginsel vereenigd, dat het zoude zijn slechts een weerklaauw van de troonrede, en de aanmerkingen, die gemaakt, of de verbeteringen, die voorgesteld werden, waren meer woordziffertijen, dan wel op de hoofdzak gerigt. De heer Thorbecke evenwel heeft eenige stellingen verdedigd, die, als komende van het erkende hoofd der zoogenaamde constitutionelen, niet onopgemerkt mogen voorbijgaan. Hij wenschte, hoewel geen amendement met dat doel voorstellende, dat bij § 5 gewag gemaakt werd van het in de vorige zitting aangenomen regerings-reglement voor Nederlandsch Indië en van den wensch der Kamer om het ijverig te zien ten uitvoer te leggen. Door zulk een wensch uit te drukken, zoude evenwel, zoo als door den heer van Goltstein zeer te regt werd opgemerkt, eene onverdiende blaam op de Regering gelegd worden, daar men er mede te kennen gaf, dat er twijfel bestond, of wel ijver in de tenuitvoerlegging van dat reglement bij de Regering bestond. Maar er was meer. Men zoude tevens door zoodanige bijvoeging de afscheiding, die er in eenen constitutionelen staat tusschen uitvoerende en wetgevende magt behoort te bestaan, overschreden hebben, de wetgevende magt zoude zich in de uitvoering, die volgens onze grondwet geheel aan de Regering is overgelaten, gemengd hebben en aan hare taak ontrouw geworden zijn, die ten opzichte eener tot wet verheven voordragt, slechts bestaat in het nagaan, of die wet wel door de Regering ten uitvoer gelegd wordt en in geval van niet ten uitvoerlegging en van pligtverzuim, in het vestigen hierop van de aandacht der Regering. De heer Thorbecke vond dan ook, zelfs onder zijne meest getrouwe volgelingen, geene stem, die zich ter verdediging van zijn gevoelen verheef, en de zaak had geen verder gevolg. Hij was flagrante delicto op ongrondwettigheid betrapt.

Deze, voor het hoofd eener partij, die zich bij nitnemendeheid de constitutionele pleegt te noemen, nog al gevoelige nederlaag, schrikte hem evenwel niet af, en bij het behandelen van § 12 werd een amendement door hem voorgesteld, volgens hetwelk de woorden „en verzekeren gaarne, dat wij zullen trachten te beantwoorden aan hetgeen Uwe Majesteit en het vaderland regt hebben van ons te verwachten,“ weg moesten vallen. Er werd evenwel geene toelichting gegeven, en de commissie voor het adres behoeft dus slechts bij het verdedigen van hare redactie te zeggen, dat het niet de vraag was, welke zinsneden dezen of genen meer welgevallig was, maar waarom? Op deze vraag bleef men het antwoord schuldig en het amendement werd met eene aanzienlijke meerderheid verworpen. — Hoewel nu geene toelichting gegeven was, zoo konde er evenwel geen twijfel bestaan omtrent de bedoeling van den voorsteller van het amendement. Den heer Thorbecke is het nooit wel te moede, als hij van onzen Koning met den verschuldigten eerbied hoort spreken en als hij van het onafscheidelijk verband hoort gewagen, dat geschiedenis en grondwet tusschen Nederland en het stamhuis van Oranje daargesteld hebben. De maand April 1853 en de minder aangename wijze, waarop hij, die toen meende vaster als ooit te zitten, den ministeriëlen zetel heeft moeten verlaten, komen hem dan steeds in het geheugen. Maar de heer Thorbecke wete het wel: gekrenkte eerzucht en persoonlijke wrok zijn slechte raadgevers, en door zijne houding gedurende de beraadslaging over het adres van antwoord heeft hij dit wel bewezen. Immers ten einde oppositie te maken heeft hij eene onhoudbare stelling van constitutioneel regt verdedigd en om zijnen persoonlijke wrok genoegdoening te verschaffen heeft hij het diepgewortelde gevoel van vernedering en liefde voor het Huis van Oranje, dat het Nederland-sche volk bezielde, gekrenkt.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Het bericht, als of de Russen den terugtocht uit Noord-Sebastopol hadden aangenomen, wordt met reden in twijfel getrokken, daar zulk eene belangrijke gebeurtenis thans reeds bevestigd had kunnen zijn, indien zij gegrond ware. Nopens de stellingen van beide legers en de jongste verkenningen op verschillende punten, verwijzen wij tot de omstandige berichten, hieronder voorkomende.

Dat de vijandelijkheden op groote schaal wellicht thans in de Krim zullen aanvangen, blijkt onder anderen uit het vertrek van den Keizer van Rusland derwaarts. Uit 's Vorsten jongste woorden, te Moskou gesproken, volgt toch, dat hij, met zijne onderdanen in overeenstemming, het uiterste tot handhaving van Ruslands ongeschonden bestaan wil opzetten.

De bondgenooten schijnen altoos uit Eupatoria eene beweging te willen ondernemen, om den Russen den weg af te snijden en in den rug te bestoken.

Uit Klein-Azië weet men reeds (zie onze latere berichten van gister) dat Omer-Pacha te Batoun is aangekomen en zich tot ontzet van Kars zal henen spoeden. De vraag is echter of de bezetting, die aan leeftogt gebrek heeft, het houden kan. Meer rekenen de bondgenooten op het ruwe weder, dat in die bergstreken de wegen vroeg in het najaar onbruikbaar maakt en met sneeuw bedekt.

In Frankrijk en Engeland houdt men zich voortdurend, behalve met de aangelegenheden van den krijg, met vraagstukken van staathuishoudkundigen aard bezig, in verband met den prijs der levensmiddelen. De daling, ofschoon nog niet belangrijk, houdt aan. Het schijnt dat in Frankrijk, door de vele speculatiën van allerlei aard, de landbouw geleden heeft; gelukkig dat de handel er, door aanvoeren uit Noord-Afrika, Ierland en Amerika, in voorzien kan.

De prefect van politie van Parijs heeft eergister een bevelschrift uitgevaardigd, waarbij de verkoop van vleesch, van den 15 dezer af, aan eene zetting wordt onderworpen. Die maatregel werd door de verbruikers met genoegen vernomen. De vraag is echter, of zij de verlangde uitkomsten zal opleveren.

Van een ander tooneel van gebeurtenissen: Spanje, verneemt men, dat de Cortes den 1 October hunne werkzaam-

heden hebben hervat. De heer de Bruil, minister van financiën, heeft de begrooting van 1856 voorgedragen.

De koningin was den vorigen dag in de hoofdstad teruggekeerd.

In Portugal heeft dezer dagen de regent zijne waardigheid nedergelegd en de jeugdige koning de teugels des bewinds aanvaard.

HET OOSTERSCH OORLOGSTOONEEL.

Het militaire dagblad van Oostenrijk, door voornamelijk officieren geschreven, zegt, dat de val van Sebastopol te voorzien was, maar dat die gebeurtenis nog niets betrekkelijk den uitslag van den veldtocht beslist. Hoe groot de verliezen over en weder ook zijn geweest (zegt dat blad), zullen de Russen niet meer dan hunne tegenstanders verzwakt zijn; want zij zijn er toch in geslaagd, zonder groote opofferingen, uit de zuidersterkte terug te trekken; het gros van hunne magt bezet altijd de ontzettend sterke stelling op de hoogten, welke den regteroever van de Tsjernaïa bekroonen; hun regtervleugel leunt op de noordsterkte van Sebastopol. De verbonden vloeten, ook al zouden zij met geweld de reede binnendringen, zullen zich wel wachten aldaar te ankeren.

Drie verschillende bewegingen doen zich aan de kens der bondgenooten voor. Vooreerst, hebben zij het voordeel van de Krim te kunnen ontruimen met eene minder twijfelachtige kans, dan vóór de jongste gebeurtenis; vervolgens kunnen zij hunne stelling aan de Tsjernaïa beter versterken en aldaar den winter doorbrennen; eindelijk kunnen zij pogen de Russen uit hunne stellingen te verdrijven, ten einde de Noorderforten te belegeren.

Indien de bondgenooten die stellingen niet nemen, dan vinden zij zich slechts aan het einde van het begin. Het zwaarste, de waarlijk beslissende taak, valt dan nog te ondernemen. Indien zij er van afzien om de Russische stellingen in het front aan te tasten, dan moeten zij dien omtrekken; en dat wel, onzes meens, langs den eenig mogelijken weg, dien van Woronzoff.

In dat geval is het de vraag, of Vorst Gortschakoff zich werkeloos in zijne liniën houden zal, of wel, dat hij, versterkt door de versche troepen, die hem bij voortdurend toekomen, een nieuwen slag aan de Tsjernaïa wagen zal, waarvan de gevolgen, bij eene zege, wel zoo gewigtig zouden zijn, als de innamen van Sebastopol. Alleen door overmaat zouden de bondgenooten, in den rug der Russen, eene afleiding kunnen bewerkstelligen, welke eenige kans van slagen had.

Het dagblad de *Czar* geeft in zijn no. van 23 Sep. de volgende beschrijving van de tegenwoordige stellingen der beiderzijdsche legers in de Krim:

De hoofdmagt der bondgenooten staat in versterkte stellingen langs den linkeroever van de Tsjernaïa, met het front voor het Oosten gekeerd; zij zendt sterke afdeelingen naar den regteroever van die rivier henen, om de stellingen des vijands op te nemen. De linkervleugel der verbonden armee bestaat uit de drie brigades, welke de eigenlijke stad Sebastopol en de Karabelnaja bezet hebben; de regtervleugel, welke grootendeels uit ruitertij is zamengesteld, bevindt zich in het Baïdardal. Uit deze verlegging van het leger der bondgenooten laat zich opmaken, dat de beide opperbevelhebbers, de Fransche en de Engelsche, het oogmerk hebben, zich, uit het dal van de Tsjernaïa, op den weg naar Simpheropol in beweging te zetten, dat is, van het front af de Russische linie, op de streek van Inkerman tot Mackenzie, aan te tasten en Kamiesch en Balacava als grondslag van de bewegingen te behouden. Wellicht hebben zij dit doel slechts schijnbaar, om de Russen te verschalken. In den rug des verbonden legers is eene talrijke afdeeling van soldaten en arbeiders bezig, de belegerings-batterijen te ontwapenen en de kanonnen en mortieren uit de vroegere belegerings-linie naar Balacava en Kamiesch te vervoeren. Een andere afdeeling ruimt de ongehoorde hoeveelheden kogels, bomscherven en puinhopen uit de stad en de Karabelnaja weg. Tot dusverre weet men nog niet, of de bondgenooten de halfverwoeste forten Paul en Nicolaas, aan de zuidkust der haven, in staat van verdediging zullen brengen, om van daar de noordelijke, nog in het bezit der Russen zijnde, orten te beschieten; eveneens is het nog onbekend, of de bondgenooten op de zuidkust batterijen zullen opwerpen. (Dit laatste schijnen zij, volgens de jongste berichten, te doen).

Het Russische leger staat op eene, zoowel door de natuur als door de kunst sterk bevestigde linie, welke de stellingen der bondgenooten in een halven cirkel omvleugelt en zich uitstrekt van het Telegraaf- en Klein-Konstantijnfort, welke zich beide op eene landtong hoven de zee en de haven verheffen, langs de laatste en vervolgens tot de hoogte van Inkerman en Mackenzie tot in de ondoordringbare bergketen van Tsjatir-Dagh. De Russische hoofdmagt legt achter deze linie op het bergplateau van de Belbek, in drie afdeelingen, met het front naar het zuiden gekeerd. De regtervleugel is zamengesteld uit het sterke corps, dat de noordelijke helft van Sebastopol, met name de groote citadel van Sievernaja en de forten Katharina, Konstantijn en dat van de Telegraaf bezet houdt. De linkervleugel neemt de versterkte naauw passen in van Aitodor en de bergketen van Tsjerkes-Kerwan tot de bronnen van de Belbek en de Jaltabergen. De Russische reserven staan in Baktschi-Saraï en Simpheropol. Enkele afdeelingen onderhouden de betrekkingen tusschen dit hoofdleger en drie andere in de Krim gestationeerde Russische corpsen, waarvan het eerste voor Kertsch staat en met zijnen regtervleugel op Kaffa, met den linker op Arabat leunt, het tweede Eupatoria in het oog houdt, en het derde, het sterkste, hetwelk omstreeks 40,000 man telt, Perecop bezet. De gezamenlijke Russische legers, die zich nog op het Taurische Schiereiland bevinden, zijn voortdurend in het bezit van twee verbindingswegen met Rusland, waarvan er een over de landengte van Perecop, de andere naar de brug van Tschougar over de Modderzee voert.

De Russische generaal Gortschakoff heeft, bij dagorder van den 12 September, uit zijn hoofdkwartier op de hoogte van Inkerman gedagteekend, aan het leger onder zijne bevelen de ontruiming van den zuidkant van Sebastopol aangekondigd, na eene voorbeeldeloos dappere verdediging en in weerwil dat die stad van geene kunstmatige middelen van tegenweer voorzien was, tegen eenen talrijken vijand,

welke door eene menigte schepen, die steeds geschild en krijgsliehoefden aanvoerden, werd ondersteund. Na gewaagd te hebben van de heldhaftige tegenweer, op den 18 Junij, verklaart de bevelhebber, dat men den vijand toch niet heeft kunnen verhinderen zich steeds nader bij de opgeworpen werken te vestigen en een vuur uit zijn geschild te onderhouden, t welk der bezetting dagelijks op een verlies van 500 à 1000 man te staan kwam.

Volgens den generaal, hebben de belegeraars den 5den een indedaad helsch bombardement geopend, waarbij het bolwerk Korniloff, op de Malakoff-hoogte, t welk de verdedigingswerken beheerscht, zoodanig is beschadigd, dat de vernielde werken niet te herstellen waren, en heeft hij toen reeds het besluit genomen om de zuidzijde der stad te ontruimen; — welk besluit hij den 8den, na dat op dien dag de vijand zes maal was afgeslagen, maar het bedoelde bolwerk, t welk door 30,000 man was aangevallen, was verneesterd, heeft ten uitvoer gebracht. De generaal verklaart dat het hem zwaar heeft gevallen, dit offer te brengen; maar dat men in dit opzigt het voorbeeld van 1812 heeft nagevolgd; — dat Moskou na den slag van de Borodino is verlaten, en dat Sebastopol niet zooveel waardig is als die hoofdstad; maar dat men ook verder dit voorbeeld zal volgen en den vijand overal, waar hij zich mocht vertoonen, manmoedig zal te gemoet treden. — De generaal heeft, namens den Keizer, aan de troepen voor hun moed en volharding dank gezegd, en met name af de bevelhebbers, welke, met den generaal Osten-Sacken aan 't hoofd, daarbij hebben uitgemunt.

Uit een leger-bericht van den generaal Gortschakoff blijkt, dat hij den 11den al het geschut van negen gewapende stoomschepen aan wal heeft laten brengen, en de schepen zelve heeft doen zinken.

— Reeds den 16ten hebben de bondgenooten, met 10 eskadrons ruitertij, eene verkenning ondernomen op de linker flank van de positie van den generaal Gortschakoff aan de Tsjernaïa, en den 28sten heeft zich aldaar, zoo hij meldt, eene aanzienlijke krijgsmagt vereenigd.

De uitval van Eupatoria, op den 25sten gedaan, is, gelijk uit hetgeen men deswegens in Weenen heeft vernomen, niet meer dan eene verkenning geweest, waarbij de bondgenooten niet verder zijn gegaan, dan tot op een kleinen afstand aan beide zijden van het meer van Sask.

Het telegrafisch bericht, alsof de Russische krijgsmagt reeds den terugtocht uit de Krim zou hebben aangenomen, t welk uit den aard der zaak eene ontruiming van de noorderforten van Sebastopol ten gevolge zou moeten hebben, vindt alnog weinig geloof; ja, indien dit gegrond ware, dan zou men de bevestiging daarvan alreeds vernomen hebben. Daarentegen schijnt het nu zeker, dat Fransche ruitertij naar Eupatoria is gezonden, en uit dien hoofde vermoedt men, dat de bondgenooten voornemens zijn om van die zijde eene ernstige krijgsbeweging te ondernemen. De corpsen der generaals Mac-Mahon en de Salles hebben, na eenige bezetting in Sebastopol te hebben gelegd, zich bij de troepen aan de Tsjernaïa gevoegd, alwaar, bij het afzenden der bedoelde berichten (den 22 September) eene aanzienlijke krijgsmagt bijeen moet zijn geweest. — In Toulon worden weder bommen en grenaten voor het leger in het Oosten ingescheept; t welk doet veronderstellen, dat de stad Odessa indedaad gevaar loopt van aan een bombardement te worden blootgesteld.

TURKIJE.

Uit Alexandria wordt geschreven, dat tusschen den Onderkoning van Egypte en den Sultan groote oneenzigheid is ontstaan, naardien deze laatste Egypte tot den rang der gewone pachaliefs, zoo als Damascus en Beyruth zijn, verlagen wil, terwijl Saïd-pacha zich, wanneer de schatting eenmaal betaald is, onafhankelijk van de Porte maken wil.

OOSTENRIJK.

Men verneemt, dat met het huis Rothschild eene overeenkomst is gesloten tot het hypothekeken bij de Bank van 100 miljoen gulden op Staatsdomeinen.

GROOT-BRITTANJE.

Naar aanleiding van de onlangs door de Engelsche Bank genomen maatregelen van verhooging van haar disconto behelst de *Economist* eene belangrijke beschouwing van de hier en in Frankrijk heerschende geld-crisis, en schrijft de hoofdoorzaak daarvan niet aan overdrevene speculatiën of ongeligheden des handels toe; maar aan de voor den oorlog gedane uitgaven, aan de verandering der daartoe benodigde gelden en aan de groote binnenlandsche betalingen tot dat einde. De militaire dienst van Engeland kostte dit jaar 34 miljoen ponden sterling meer dan in gewone jaren, en wekelijks verlaten 100,000 ponden sterling de Bank, om in die behoefte te voorzien. Bovendien zijn die uitgaven ten eenenmale onvruchtbaar. Alles wat in handelswaren en fabriekvoortbrengselen naar het oorlogstooneel gezonden wordt, brengt niets op, keert in geenerlei vorm terug en moet noodwendig eene ongunstige balans voor het Land ten gevolge hebben. Verder wordt betoogd hoe de geldleening, tot welke men de toevlugt genomen heeft, groote kapitalen van de markt wegneemt, een gedruken toestand na zich sleept en den gang der zaken stremt. Naardien (dus heet het verder) de oorlog dreigt te zullen voortduren en de openbare meening weinig gunstig voor de vermeerdering van belastingen gestemd is, is de tegenwoordige crisis geenszins op het punt van te eindigen, en dezelfde oorzaken doen haar te Parijs en te Londen voortduren. Zeer groote aanvoeren van goud uit Australië en Californië mogen den toestand eenigzins wijzigen, maar men moet daarbij niet uit het oog verliezen, dat het goud aldus niet anders dan als gewone handelswaar en in ruiling met andere handelswaren wordt ingevoerd.

— De ijverigste maatregelen worden door de Regering genomen tot versterking der kavallerie bij het leger in de Krim. Ook hebben zich 950 man infanterie te Portsmouth ingescheept en zullen 1867 soldaten en 129 officieren onverwijd uit Cork naar het tooneel des oorlogs vertrekken.

— Aan de *Bombay Times* van 29 Augustus ontleenen wij het volgende:

Van onderscheidene vakken onzer vaderlandsche nijverheid, welke zich op de wereld-tentoonstelling te Parijs hebben doen vertegenwoordigen, is bereids en met lof melding gemaakt. Het doet ons genoegen er weder een bij te kunnen voegen, vooral omdat het een vak geldt, vroeger zoo beroemd in Holland, doch hetwelk in den lateren tijd minder met het buitenland schijnt te hebben kunnen wedijveren; wij bedoelen het fabriceren van papier. Sedert drie jaren namelijk, is te Maastricht eene fabriek op uitgebreide schaal opgericht, door de heeren Lhoest Weustenraad en Comp., welke inderdaad mag worden gezegd, den oud Hollandschen roem te handhaven, en ten gevolge waarvan niet alleen aan de behoefte binnen 's lands voldaan en het papier, buiten 's lands gefabriceerd, meer en meer gewoerd wordt, maar waardoor, even als voorheen, groote massa's naar buiten 's lands, voornamelijk naar Engeland, worden verzonden.

Uit gemelde fabriek zijn proeven naar de Parijsche tentoonstelling gezonden, welke allezins voldaan hebben en waarvan met veel lof melding wordt gemaakt. Het dagblad *la Patrie* o. a. zegt deswege het volgende: «Wij moeten nog op zeer loffelijke wijze melding maken van de heeren Lhoest Weustenraad en comp. te Maastricht. Slecht sedert drie jaren gevestigd, hebben zij zich beijverd denouden roem der Hollandsche fabrieken te herwinnen, door dadelijk bij den aanvang aan den handel voortbrengselen te leveren, welke, wat fraaiheid, regelmatigheid en zuiverheid betreft, in niets behoeven onder te doen voor andere, van waar ook afkomstig, terwijl zij zich door buitengewone matigheid van prijs onderscheiden.» Het blad somt vervolgens verschillende papiersoorten op, waarvan monsters zijn ingezonden, als: teekpapier, postpapier, drukpapier, enz. enz. welke 25 à 30 pCt. goedkooper dan te Angoulême gefabriceerd worden. (Dagbl. v. 's Hage.)

De debatten in de zaak van Jhr. Salvador en S. Fongers gesloten zijnde, is de uitspraak door het Provinciaal Gerechtshof in Noord-Holland bepaald op 10 October e. k.

Twee knaapjes, J. Schmitt en S. Haringman, de eerste 12 en de tweede 13 jaren oud, volgens hun voorkomen bliken dragende niet zeer bedeesd te zijn, stonden gisteren ter regt voor de Arr.-Regtbank te Amsterdam, derde Kamer. Gezegde knaapjes, waarvan de oudste beweert slechts een half jaar te zijn school gegaan, omdat de meester hem niet zou hebben willen leeren, (1) zijn aangeklaagd: dat zij, in den namiddag van den 28 Aug. II. omstreeks ten 6¼ ure, op de stoep van de woning van den heer H. Gallenkamp aldaar, op den Singel bij de Heisteeg, moedwillig, door het werpen van brandende lucifers onder de kleederen van Mejufv. Maria Gallenkamp, Wed. van den heer M. J. van Lier, toen deze over dien stoep gemelde woning wilde binnengaan, de kleederen van deze hebben in brand gestoken, ten gevolge waarvan genoemde persoon hevige brandwonden heeft bekomen, aan de gevolgen waarvan zij op 31 Aug. daaraanvolgende, des morgens ten 4¼ ure, is overleden, immers en in ieder geval ter zake van, door het onvoorzigtig en achteloos branden van vuur daar ter plaatse, in strijd met de wet en de plaatselijke reglementen, voorschreven brandwonden en het daarop gevolgde overlijden veroorzaakt te hebben.

Er zijn in deze zaak acht getuigen achtereenvolgens gehoord, waarna de beklagden worden ondervraagd.

Het Openb. Ministerie requireert daarop, dat de beklagden zullen worden schuldig verklaard aan onwillige manslag, gepleegd met oordeel des onderscheids, en veroordeeld ieder tot eene gevangenisstraf van een jaar en eene boete, alsmede in de kosten. De uitspraak is bepaald op Woensdag den 10 October e.k.

De Procureur-Generaal bij het prov. gerechtshof in Overijsel, heeft naar men verneemt besloten, om in het arrest van het Hof van den 20 Sept. 1855, in de zaak van den pastoor J. F. Warnink te Borne, te berusten, en zich alzoo niet te bedienen van het middel van cassatie tegen hetzelfde, zoodat de Hooge Raad alleen over de door den beklagde voorgestelde cassatie zal hebben te oordeelen.

De heer Kulpman, die 20 jaar, van 1834—1854, in Zuid-Afrika als zending werkzaam was, hield den 1 October te Harlingen, in de Nieuwe Kerk, eene schoone redevoering, ter gelegenheid van den maandelijkschen Bidstond voor de Uitreiking des Christendoms onder de Heidenen. Het groote kerkgebouw was bijna te klein om het getal hoorders te bevatten.

Men verneemt, dat het adres ter zake van de afschaffing der slavernij in de kolonien van den Staat, met een aantal handteekeningen van geachte ingezetenen van Rotterdam voorzien, aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal is opgezonden.

Bijna 600 ingezetenen van Delft hebben een request aan den Raad dier stad geteekend, waarin zij, met het oog op de voornaamste steden van Nederland, waar de stedelijke belasting op het gemaal afgeschaft is, den leden verzoeken op het onlangs genomen besluit, tot behoud dier belasting, terug te komen.

Bij de omstandigheid, reeds gemeld, dat in vele steden werkelijk die belasting is afgeschaft, zal het voor die steden, die getracht hebben die belasting als eigen stads-middel te behouden, eene moeilijke taak worden. Het zal een roeijen worden tegen een zwaren stroom.

Dordrecht. 3 Oct. Ieder die bekend is met hetgeen er in den laatsten tijd door de wetenschap met goede vruchten is en wordt aangewend, om de wetten der natuur op den Oceaan, voor zooveel het den menschelijken geest gegeven is, na te vorschen, ter bevordering van handel en scheepvaart, zal met genoegen vernemen de vertaling van het werk, uit de pen gevloeid van den beroemden Maury, luitenant der Noord-Amerikaansche marine.

Dit werk, behelzende eene natuurkundige beschrijving der Zeeën, de vrucht van jaren onderzoek en studie, werd onlangs te New-York in druk uitgegeven, en nauwelijks was hetzelfde in Noord-Amerika bekend, of de bijval was daar algemeen. Ook buitenslands, in Engeland en elders,

was hetzelfde aan belanghebbenden en helanstellenden welkom. Het bekende Engelsche tijdschrift *the Economist* eindigt, na eene uitvoerige beschouwing, met de verklaring, in langen tijd geen boek te hebben ontmoet, zoo uitvoerig en grondig van onderzoek, en zoo duidelijk, kernachtig en welsprekend van stijl. Op bijna iedere bladzijde ziet genoemd tijdschrift het bewijs, dat luitenant Maury even vroom is als geleerd. Hij ziet den Almagtige overal en in alle zaken. Hij vindt, zoo als de vergelijkende ontleedkundige, één alwetend denkbeeld alles beheerschende.

Van dit werk is dezer dagen bij den boekhandelaar P. K. Braat, alhier, eene vertaling verschenen: die vertaling werd door Maury toevertrouwd aan zijn vriend, den luit. ter zee M. H. Jansen. Aan betere handen, gelooven wij, kon dezelve niet worden toevertrouwd. Deze toch was een der eersten, die het opgevatte denkbeeld van Maury, om uit de waarnemingen der verschijnselen op den Oceaan nuttige lessen voor handel en scheepvaart, door bespoediging der reizen en vermijding der zeegevaaren, te trekken, begreep; die Maury's wind- en stoomkaarten en zeilaanwijzingen hier te lande het eerst aan de gezaghebbers van koopvaardij-schepen uitreikte en tot medewerking aanspoorde; die, toen er een congres van zeevarende natien gehouden werd, om een eenvormig waarnemingsplan te ontwerpen, dat door alle zeelieden zou gevolgd worden, als de vertegenwoordiger van Nederland daarbij mogt optreden; die, later aan het Nederl. Meteorol. Instituut geplaatst, de afdeling Zeevaart in den geest van Maury heeft ingericht en de vruchten zijner nasporingen in eene bijdrage achter het werk van Maury heeft geplaatst, dat daardoor en door de aantekeningen, welke door hem in het werk gemaakt zijn, meerdere waarde heeft verkregen.

Met genoegen hebben wij dezen arbeid gezien, die het vernieuwd bewijs levert, dat de heer Jansen, ook na zijn aftreden van het instituut, met rusteloozen ijver het oog blijft rigten op het eenmaal door Maury in het leven geroepen doel. (D. C.)

Arnhem, 3 Oct. De indirecte landelijke of stedelijke belastingen vorderen surveillance, om te waken tegen de overtredingen der wet, met andere woorden, tegen het ontduiken der belastingen, tegen het zoogenoemde smokkelen. Daarvoor bestaan commiezen. Maar er behoort te worden toegezien, de zoodanigen aan te stellen, die weten, wat hun te doen staat. Gister-avond had hier ten stede een commiezen-conflict plaats, waaraan de betrokken vleeschhouwer V. G. de noodige gevolgen, door regtsmiddelen, zal doen geven. De slagter had een aan het stedelijk belastingkantoor veraccijnsd beest buiten de stad geslagt, en een vervoer-billet aan het kantoor genomen. Met zijn gewoon vervoer-karretje en paard de laatste voet vleesch ter stad in brengende, wordt hij door commiezen vervolgd, en vóór zijn slagthuis wordt en karretje en paard en vleesch enz., aangehouden. De betuiging van den gecallangeerde, dat hij behoorlijk belasting heeft betaald en een vervoer-billet heeft, helpt niet. De man laat de benadering plaats grijpen. Aan het kantoor de aangifte vernomen hebbende, wordt des avonds met een list, het vleesch in het slagthuis gebracht en daar neergelegd. Maar de slagter wil het natuurlijk niet in zijn slagthuis houden, en legt het voor de deur op straat. Den geheelen nacht daar liggende, schijnt er hij gewaakt geweest te zijn; maar heden morgen is het vleesch door voorbijgaanden gedeeld en medegenomen. Er zijn genoegzaam getuigen, om het wederrechtelijk feit te constateren en de noodige schadevergoeding van onwettig aangehaald vleesch, kar en paard regtens te vorderen.

Zwolle, 1 October. Burgemeester en Wethouders hebben bekend gemaakt, dat op 1 dezer de gaz-fabriek tot hertoe behoord hebbende aan de heeren C. de Bruyn en Zonen, alhier is overgegaan aan de gemeente en van dien dag, voor rekening dier gemeente, provisioneel op denzelfden voet zal worden beheerd door den tegenwoordigen directeur, den heer J. Koop.

Met belangstelling merkt men op, dat de zoo gewenschte verdieping en verbreding van het kanaal door Voorne, spoedig, waarschijnlijk nog vóór den aanstaanden winter, geheel zal bereikt zijn. Daardoor is eene groote schrede voortwaarts gedaan in het belang van handel en scheepvaart en in eene behoefte voorzien, die, bij de drukke scheepvaart door het kanaal, door alle belanghebbenden wordt toegelucht.

In het jaar 1855 tot op 1 October zijn door dat kanaal gepasseerd 2356 zeeschepen, waaronder 318 stoomschepen en 128 vischschepen.

Het getal binnenlandsche vaartuigen bedroeg 1239 stuks

's Hertogenbosch, 3 October. De op II. Maandag, alhier gehouden vrije markt was tamelijk levendig. De aanvoer van paarden was niet zeer groot; doch er werden goede prijzen besteed. Een Fransch koopman heeft, naar wij vernemen, tot / 390 voor een 3jarig paard besteed. Wat het vee betreft, de prijzen waren niet zeer willig en de aanbidders daardoor minder tot afzet genegen; er is evenwel nog tamelijk veel in omgegaan. De linnenhandel scheen min of meer door de ongunstige tijdsomstandigheden gedrukt te zijn.

Er was aangevoerd: paarden 62 stuks, runderen 262 stuks, schapen 51 stuks, varkens 226 stuks, wit linnen 29,653 el, graauw id. 7,050 el, pellen 5,627 el. (N. B.)

Woensdag 26 September vierde te Oude Pekela het departement Pekela van de maatschappij *tot Nut van 't Algemeen* op eene plegtige wijze gedachtenis van zijn 50jarig bestaan.

Tot opening van het feest, waarop mede verschenen afgevaardigden van de naburige departementen Winschoten, Nieuwe Pekela en Meeden, sprak de WelEerw. heer G. W. Sannes, pred. te O. Pekela en medebestuurder des departements, in de zaal van T. Koops eene feestrede uit.

Na eene kleine pauze ontving men bij monde van den secretaris des departements, den heer P. Adriani, een in bijzonderheden gaand verslag van de opkomst, de werkzaamheden en inrigtingen van hetzelfde, waarbij hij dankbaar mogt gedenken aan zijn 38jarig secretariaat. Vervolgens begaven de feestgenooten zich met hunne dames naar

de nieuw-gebouwde ruime en fraaie zaal van J. de Boer, welke, door de zorg van heeren commissarissen ter feestregeling, zeer smaakvol met een groot chassinet en draperien en bloemfestoenen was versierd, alwaar men zich aan den feestdich plaatste.

Aan den maaltijd werd het genot verhoogd door de bijdragen van onderscheidene feestzangen en het bezoek van een der zanggezelschappen te O. Pekela, dat zijne hulde aan de vergadering bragt door het uitvoeren van een paar zangstukken, terwijl vervolgens eene menigte toasten, het feest betreffende, werden ingesteld en met geestdrift toegebracht.

De afloop van het feest beantwoordde aan zijn begin, was allezins naar genoegen van de deelgenooten, en zal ongetwijfeld een' goeden indruk achterlaten.

Publieke Vermakelijkheden.

Kon. Fransche Schouwv., Zaterdag 6 Oct. 8¼ ure.
LA JUIVE, grand opéra en 5 actes.

227ste Nederlandsche Staats-Loterij.

4e LIJST. 5e KLASSE.
Uitgekomen Hooge prijzen:
No. 10921 f 1000.

Advertentien.

Elke Zaterdag-avond verschijnt de:

DEFLANDSCHE COURANT,

welk blad in twaalf kolommen compresen druk, klein mediaan, bevat: 1o. beschouwingen over openbare aangelegenheden; 2o. handelingen der Gemeenteraden; 3o. buiten- en binnenlandsch overzicht; 4o. gemengde berigten; 5o. mededeelingen omtrent kunsten en wetenschappen, handel, nijverheid en landbouw; 6o. regtspraken; 7o. handelsberigten; 8o. advertentien enz. enz. De abonnementsprijs is franco per post f 1 per 3 maanden. Advertentien 10 cents per regel. Brieven franco aan den Uitgever **J. C. PERK** te Delft. (12)

Prijs-Courant der Effecten.

PER TELEGRAAF.

AMSTERDAM, 4 October 1855.

	pCt.			
NEDERL. W. Sch.	2 1/2	63 3/4	—	—
Dito dito 1844.	3	76 1/16	—	—
Dito dito 1844.	4	93	93 1/8	93 1/16
O. I. L. 1844.	4	—	—	—
Amort. Synd.	3 1/2	89 1/4	—	—
Handel-maats.	4 1/2	122 1/2	—	—
BELGIE. certific.				
bij Rothschild	2 1/2	50 1/4	—	—
RUSL. Bij Hope				
1798 en 1816	5	100 1/4	—	—
Dito 1828—1829	5	99 7/8	—	—
Insch. in Assign.	6	—	—	—
Cert. van dito	6	—	—	—
Neg. 1831—1833	5	—	—	—
Hope en C ^o . 1840	4	74 1/2	—	—
Sliegeltz	4	73 7/8	—	—
dito 1854	5	80 5/8	80 11/16	—
Nieuwe Engels.	4 1/2	87 1/4	—	—
POLEN. Certific.	4	—	—	—
Aand. Lot. f 500.				
SPANJE. Nieuwe.	1 1/4	19 1/4	3,8	5/16
Buitenl.	3	37 15/16	—	—
Binnenl. 6m.	3	31 3/4	7/8	3/4
Cert. Coup.		4 3/16	—	—
Amortisable		5	—	—
PORTUG. Lond.	3	40	1/4	40
OOSTENR. Metal.				
1816—1852	5	62 5/8	13/16	—
Dito 1849—1854	5	73 5/8	3/4	5/8
Dito Zilv. Nation.	5	66 7/8	67 1/8	66 7/8
Dito 1847—1852	2 1/2	81 18/16	7/8	—
PRUISS. Lot. 1854	3 1/2	—	—	—
BRAZ. Lond. 1824	5	99 1/2	—	—
PERU	4 1/2	74 1/4	—	—
MEXICO	3	20 9/16	—	—
GREN.	2 3/4	18 1/8	3/16	—
Uitgestelde		—	—	—
ECUAD. Lond.		—	—	—
VENEZ.	4	26 5/8	26 3/4	—
Uitgestelde	1 1/2	11 1/8	5/8	—

Flauwe markt met verkoopers.

De Engelsche Bank heeft haar disconto op 5¼ verhoogd.

LONDEN, heden.				
Eng. geconsolid.	3	pCt.	87 1/2 à 5/8	
Spanje	1 1/4	19 1/4 à 1/2		
Mexico	3	21 5/8 à 21 7/8		
PARIJS, heden.				
Fransche certific	4 1/2	pCt. fr.	—	
	3		64,55	
Spanje	3		—	
	1 1/4		—	
WEENEN, heden.				
Metalliek	5	pCt.	—	
Nationaal	5		—	
Wissel London			—	
Zilver			—	

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.